

**HISTORIA JĘZYKA SPECJALIZACJI Z GRAMATYKĄ HISTORYCZNĄ (HISTORIA
JĘZYKA CZESKIEGO)**

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis
1	Nazwa przedmiotu	Historia języka specjalizacji z gramatyką historyczną (historia języka czeskiego)
2	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Filologii Słowiańskiej
3	Kod przedmiotu	3.3.5.
4	Język przedmiotu	Czeski
5	Grupa treści kształcenia, w ramach której przedmiot jest realizowany	Treści kształcenia kierunkowego
6	Typ przedmiotu	Obowiązkowy do zaliczenia semestru/roku studiów
7	Rok studiów, semestr	Rok III, semestr V
8	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	dr Joanna Korbut
9	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	dr hab. Elżbieta Szczepańska
10	Formuła przedmiotu	Ćwiczenia
11	Wymagania wstępne	Zaliczenie semestru IV
12	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30/0
13	Liczba punktów ECTS	

	przypisana przedmiotowi	2 ECTS
14	Czy podstawa obliczenia średniej ważonej?	Nie
15	Założenia i cele przedmiotu	Zapoznanie się z tekstami czeskimi od XVII w. do współczesności, konfrontacja poszczególnych zjawisk fonetycznych, morfologicznych i składniowych ze stanem we współczesnej czeszczyźnie literackiej oraz językiem polskim
16	Metody dydaktyczne	Ćwiczenia (1 semestr, 2 godziny tygodniowo) Zajęcia mają charakter praktyczny
17	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu	Zaliczenie na podstawie aktywności na zajęciach i kolokwium
18	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Historia języka czeskiego od XVII wieku do czasów współczesnych; okres pobiałogórski; Komenský i jego działalność w Polsce; rozchwianie normy językowej, puryzm językowy i tzw. obrony języka czeskiego; czeskie odrodzenie narodowe (Dobrovský, Jungmann); uzupełnianie słownictwa, kodyfikacja normy gramatycznej oraz kształtowanie się terminologii naukowej – rola języka polskiego i innych języków słowiańskich; język literacki w II poł. XIX w.; rozkwit czeskiego języka literackiego (Gebauer); tendencje rozwojowe współczesnej czeszczyzny; rola Praskiego Koła Lingwistycznego dla teorii języka literackiego; analiza zabytków piśmiennictwa czeskiego od strony zachodzących w czeszczyźnie zmian morfologicznych i leksykalnych Zakres dziedzinowy: język czeski, historia języka, gramatyka historyczna
19	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	<u>Literatura podstawowa:</u> Lamprecht A., Šlosar D., Bauer J., <i>Historická mluvnice češtiny</i> , Praha 1986. Havránek B., <i>Vývoj českého spisovného jazyka</i> , Praha 1979. Cuřín F., <i>Vývoj spisovné češtiny</i> , Praha 1989. <i>Český jazyk</i> , red. J. Kořenský, Opole 1998. <u>Literatura uzupełniająca:</u> Orłoś T.Z., <i>Studia bohemistyczne I</i> , Kraków 1992. Orłoś T.Z., <i>Tisíc let česko-polských jazykových vztahu</i> , Kraków 1993. Szczepańska E., <i>Cechy czeszczyzny okresu baroku a „obecna čeština”</i> , Kraków 2004.

Praska szkoła strukturalna w latach 1926-1948, red. M.R.
Mayenowa, Warszawa 1966.